

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 18. august 2016
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2016/0231 (COD)

11483/1/16
REV 1 (da,it)

CLIMA 92
ENV 511
ENER 293
TRANS 315
AGRI 432
COMPET 432
ECOFIN 730
CODEC 1098
IA 55

FORSLAG

Komm. dok. nr.: COM(2016) 482 final/2

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer

Hermed følger til delegationerne **en ny udgave** af dokument COM(2016) 482 final.

Bilag: COM(2016) 482 final/2

Bruxelles, den 20.7.2016
COM(2016) 482 final/2

2016/0231 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimænderinger

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 247 final}
{SWD(2016) 248 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

I oktober 2014 nåede Det Europæiske Råd til enighed om klima- og energirammen for 2030. Heri fastsættes Den Europæiske Unions (EU's) tilsagn om et bindende EU-mål for reduktion af EU's egne drivhusgasemissioner på mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990. Alle sektorer skal bidrage til at opnå disse emissionsreduktioner. Det Europæiske Råd bekræftede, at målet skal nås i fællesskab af Den Europæiske Union på den mest omkostningseffektive måde med en reduktion i sektorerne i og uden for emissionshandelssystemet (ETS) på henholdsvis 43 % og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005.

Set på baggrund af den nuværende politik forventes drivhusgasemissionerne ikke at være tilstrækkeligt mindskede til at nå EU's reduktionsmål senest i 2030 på mindst 40 % i forhold til 1990 og navnlig ikke til at opnå en reduktion på 30 % i forhold til 2005 i sektorerne uden for ETS. I betragtning af den nuværende udvikling og under hensyntagen til en fuld gennemførelse af de gældende juridisk bindende mål og de vedtagne politikker for bl.a. energieffektivitet, bygningers energimæssige ydeevne, CO₂-reduktioner fra køretøjer, vedvarende energi, deponeringsdirektivet, den cirkulære økonomi og fluorholdige drivhusgasser forventes de emissioner, der er omfattet af beslutningen om byrdefordeling¹ (ESD), kun at falde med ca. 24 % i 2030 i forhold til 2005. Derfor skal der opstilles nationale reduktionsmål for at give et incitament til yderligere bestemmelser, der leder til større reduktioner. Dette forslag fastsætter nationale mål, der på retfærdig vis kan føre til en samlet EU-reduktion på 30 % i sektorerne uden for ETS senest i 2030 set i forhold til 2005 og samtidig sikre omkostningseffektivitet som anbefalet af Det Europæiske Råd. Medlemsstaterne bidrager til den samlede EU-reduktion i 2030 med mål på fra 0 % til -40 % i forhold til 2005. Reduktionerne i denne forordning fremmer især forbedringer inden for bygninger, landbruget, affaldsforvaltning og transport.

Dette forslag skal også gennemføre EU's tilsagn under Parisaftalen om klimaændringer. Den 10. juni 2016 fremlagde Kommissionen et forslag for EU om at ratificere Parisaftalen². Dette forslag fulgte efter Kommissionens vurdering af Parisaftalen³.

Den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) vedtog i december 2015 Parisaftalen. Den omfatter et langsigtet mål for at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og et mål om at fortsætte bestræbelserne på at holde det til under 1,5 °C. I overensstemmelse med de videnskabelige resultater fra det internationale klimapanel (IPCC) er det Den Europæiske Unions klimamål at reducere drivhusgasemissionerne med 80-95 % i 2050 i forhold til 1990 som led i de nødvendige reduktioner for de udviklede lande under ét.

¹ Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020 (OJ L 140, 5.6.2009, s. 136).

² KOM(2016) 0395 endelig.

³ KOM(2016) 0110 endelig.

Den Europæiske Union og alle andre parter er forpligtet til at meddele deres nationalt bestemte bidrag hvert femte år i henhold til den globale statusopgørelse over aftalen i 2023 og hver femte år derefter.

For at Den Europæiske Union kan nå sit langsigtede mål om at reducere emissionerne med mindst 80 % senest i 2050, er det nødvendigt at gøre konstante fremskridt for at sikre overgangen til en lavemissionsøkonomi. Denne overgang kræver en ændret forretnings- og investeringsadfærd og incitamenter i hele det politiske spektrum. Det er i denne sammenhæng meget vigtigt, at overgangen vil give Den Europæiske Union muligheder for nye jobs og øget vækst. Den vil stimulere investering og innovation inden for vedvarende energi og dermed bidrage til Den Europæiske Unions ambition om at blive førende på verdensplan og hjælpe med til at skabe vækst på markederne for EU-produkter og -tjenester, for eksempel inden for energieffektivitet. Som led i overgangen til ren energi er det nødvendigt at gennemføre yderligere lovgivning og foranstaltninger for at reducere medlemsstaternes emissioner. Tiltag fra lokale og regionale forvaltninger, byer og lokale og regionale organisationer bør tilskyndes på det kraftigste. Medlemsstaterne bør sikre samarbejde mellem centrale og lokale myndigheder på alle niveauer.

Et solidt energisamarbejde er nøgleelementet i opbygningen af en modstandsdygtig energiunion med en fremsynet klimapolitik. For at opnå dette kræves der en fortsat ambitiøs klimaindsats, også i sektorerne uden for ETS, og fremskridt inden for alle områder af energiunionen for at sikre sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og billig energi til borgerne.

Norge og Island har givet udtryk for deres hensigt om at deltage i Unionens og medlemsstaternes fælles indsats. Vilkårene for Norges og Islands eventuelle deltagelse vil blive fastlagt i medfølgende lovgivning. Norge har gjort det klart, at det vil deltage fuldt ud i reduktionsindsatsen på området uden for ETS for perioden fra 2021 til 2030. Da medlemsstaternes mål ligger på mellem 0 %-40 % beregnet på grundlag af bruttonationalproduktet pr. indbygger, vil Norge bidrage med et beregnet reduktionsmål på 40 % under 2005-niveau, og der vil være en vis fleksibilitet for Norge og Island på samme vis som for medlemsstaterne. De endelige mål vil først blive bestemt, når forslaget vedtages. Dette forslag berører ikke, hvordan Norge og Island kommer til at deltage i samarbejdet.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag viderefører generelt de eksisterende politiske bestemmelser for sektorerne uden for ETS som fastsat i den gældende beslutning om byrdefordeling. Det Europæiske Råd har udtrykkeligt opfordret til at videreføre den nuværende politiske struktur og har vejledt om særlige problemstillinger, der skal løses for perioden 2021-2030, herunder for etablering af nationale reduktionsmål.

Den overordnede tilgang til fastsættelsen af nationale reduktionsmål er i overensstemmelse med tilgangen i den aktuelle beslutning om byrdefordeling og den vejledning, som Det Europæiske Råd vedtog oktober i 2014, fastlagt på baggrund af det relative BNP pr. indbygger. For medlemsstater med et BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet justeres målene yderligere for at afspejle omkostningseffektiviteten inden for denne gruppe. En sådan tilgang balancerer hensyn til retfærdighed og omkostningseffektivitet, som det bekræftes af Det Europæiske Råd.

For at fremme yderligere reelle foranstaltninger i den landbaserede sektor, herunder landbrug, og samtidig sikre solide regnskabsmetoder og overordnet miljømæssig integritet indeholder

dette forslag en ny fleksibilitet, som giver mulighed for en begrænset anvendelse af nettooptag fra visse af regnskabskategorierne arealanvendelser, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), samtidig med at det sikres, at der ikke forekommer nogen debiteringer i LULUCF-sektorerne, for derved om nødvendigt at tage højde for medlemsstaternes overholdelse af målene i ESD-sektorerne.

Dette er i overensstemmelse med de retningslinjer, der er udstukket af Det Europæiske Råd, der noterer sig det lavere modvirkningspotentiale for landbrugs- og arealanvendelsessektoren og vigtigheden af at undersøge, hvordan sektorens bidrag til modvirkningen af drivhusgasemissioner og kulstofbinding, herunder ved skovrejsning, bedst kan optimeres.

Der er også indført en anden ny fleksibilitet, i overensstemmelse med Det Europæiske Råds vejledning, for medlemsstater med nationale reduktionsmål, der ligger betydeligt over både EU-gennemsnittet og et omkostningseffektivt reduktionspotentiale, og for medlemsstater, der ikke havde gratis tildeling til industri anlæg i 2013. Denne fleksibilitet gør det muligt for de pågældende medlemslande at opfylde deres ESD-forpligtelser ved annullering af EU ETS-kvoter.

- **Overensstemmelse med andre EU-bestemmelser**

Yderligere lovforslag forventes senere i 2016 for at hjælpe med til at opnå det mål, som Det Europæiske Råd har fastsat på mindst 27 % for den andel af vedvarende energi, der forbruges i EU i 2030, og om en forbedring af energieffektiviteten i 2030 på mindst 27 % (dette vil blive evalueret i 2020 med henblik på at nå et EU-niveau på 30 %). Disse forslag skal hjælpe med til at nå klimamålene uden for ETS, i særdeleshed inden for byggesektoren. Desuden vil Kommissionens meddelelse om en dekarbonisering af transportsektoren omfatte en handlingsplan for yderligere reduktion af drivhusgasemissionerne på transportområdet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Klimaændringer er et grænseoverskridende fænomen, der ikke udelukkende kan løses af nationale og lokale tiltag. Koordination af klimaindsatsen er nødvendig på europæisk plan og hvor muligt på globalt plan. Den Europæiske Unions indsats er berettiget ud fra nærhedsprincippet. Siden 1992 har den Europæiske Union arbejdet på at udvikle fælles løsninger og drive den globale indsats for at tackle klimaforandringerne fremad. Mere specifikt vil handling på EU-niveau sikre en omkostningseffektiv opnåelse af målene for 2030 og de langsigtede emissionsreduktioner, samtidig med at man sikrer retfærdighed og miljømæssig integritet.

I artikel 191-193 i TEUF stadfæstes og beskrives EU's kompetencer inden for klimaindsatsen. Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 192 i TEUF. I overensstemmelse med artikel 191, 192, stk. 1 i TFEU skal EU hjælpe med opnåelsen, af bl.a. følgende mål: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet, fremme af foranstaltninger på internationalt plan til løsning af de regionale og globale miljøproblemer og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

Da målene for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

Dette forslag til forordning er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene for gennemførelsen af EU's reduktionsmål for drivhusgasemissioner for perioden 2021-2030 på en omkostningseffektiv måde, mens det på samme tid sikrer retfærdighed og miljømæssig integritet.

Det Europæiske Råd er blevet enigt om en overordnet reduktion af drivhusgasemissioner over hele økonomien og nationalt på mindst 40 % i forhold til 1990-niveauet. Dette forslag dækker over halvdelen af disse drivhusgasemissioner, og formålet med forslaget forfølges bedst gennem en forordning. Det skaber betydelig synergi med forordningen om overvågningsmekanismen ("MMR")⁴. Der er krav til medlemsstaterne og Det Europæiske Miljøagentur om at bidrage til at nå de nødvendige nationale emissionsreduktioner.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

En evaluering af ESD blev gennemført i 2015, forud for dette forslag, i overensstemmelse med dens artikel 14, ifølge hvilken Kommissionen skal udarbejde en evalueringsrapport om gennemførelsen af ESD senest den 31. oktober 2016⁵.

Mens ESD stadig er i de tidlige stadier af gennemførelsen, kan ESD-forpligtelserne anses for at have været nyttige til, i det mindste delvist, at stimulere nye nationale politikker og foranstaltninger for at fremme effektiv reduktion af drivhusgasemissionerne inden for ESD. Dette er blevet forstærket af, at det blev lanceret sammen med en række andre EU-forslag på klima- og energiområdet som del af 2020-pakken, især vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi. I flere ESD-sektorer, herunder bygninger, transport, landbrug og affald, kan en væsentlig del af emissionsreduktionerne til dato tilskrives faktorer som teknologiske forandringer, der skyldes politiske indgreb som følge af 2020-pakken. Bortset fra den EU-dækkende og nationale klima- og energipolitik har den økonomiske krise og væksten i nogle landes økonomiske aktivitet påvirket drivhusgasemissionerne.

Alt i alt har ESD resulteret i, at medlemsstaterne er blevet mere aktive i deres overvejelser om nye tiltag, der kan hjælpe med til at reducere emissionerne i deres sektorer, og hvordan man bedst udformer dem. Det har vist sig, at ESD kun har resulteret i begrænsede ekstra administrative omkostninger på medlemsstatsniveau, samtidig med at det har vist sig, at der kan være muligheder for at reducere de administrative omkostninger. Kommissionens administrative omkostninger til overvågnings- og efterlevelsessystemet ligger i størrelsesordenen 650 000 EUR om året, mens de årlige omkostninger for alle de 28 medlemsstater tilsammen skønnes at ligge i størrelsesordenen 500 000 EUR om året.

⁴ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme for overvågning og indberetning af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-niveau og ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (OJ L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁵ COM(2016)483 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af gennemførelsen af beslutning nr. 406/2009/EF i henhold til artikel 14.

- **Høringer af interesserede parter**

Europa-Kommissionen afholdt en offentlig høring⁶, der undersøgte medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde EU's forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2030.

Høringen supplerede høringen om grønbogen om en 2030-ramme for klima- og energipolitikken, der blev gennemført i 2013 og var fuldt tilgængelig for offentligheden. Høringen fokuserede på at forbedre de eksisterende fleksibilitetsmuligheder, rapportering og overholdelse, tilgangen til fastsættelse af mål for den nationale reduktion af drivhusgasser og en begrænset enkeltstående fleksibilitet mellem ETS og ESD. Den omhandlede også en supplerende EU-indsats for at nå de fastsatte reduktionsmål samt kapacitetsopbygning og andre støtteforanstaltninger til gennemførelsen på nationalt, regionalt og lokalt plan. Kommissionen modtog 114 formelle henvendelser fra et bredt spektrum af interessenter fra medlemsstaterne⁷.

Europa-Kommissionen konsulterede også medlemsstaterne på fire møder i arbejdsgrupper under Udvalget for Klimaændringer, der blev afholdt i 2015. Disse konsultationer behandlede de forskellige muligheder for at forbedre de eksisterende egne fleksibilitetsmuligheder i ESD i perioden efter 2020, og hvordan man skal administrere rapportering og overholdelse.

En synopsis af høringen af interessenter findes i bilag 8.2 i konsekvensanalysen af dette forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den kvantitative vurdering af de fremtidige virkninger for EU bygger på og supplerer analysen foretaget for 2030-rammen og opdaterer den på specifikke elementer relaterede til ESD. Kommissionen indgik aftale med Det Nationale Tekniske Universitet i Athen, IIASA og EuroCare om at udarbejde en model for et opdateret referencescenarie⁸, og på denne baggrund blev der opstillet en række politiske scenarier. Modellen for energisystemet og CO₂-emissionerne er baseret på PRIMES-modellen. Modellen for emissionen af ikke-CO₂-drivhusgasser er baseret på GAINS-modellen. Emissionen af ikke-CO₂-drivhusgasser fra landbruget er baseret på CAPRI-modellen.

Den ekspertviden, som interessenternes bidrag under den offentlige høring bidrog med, såvel som nationale fremskrivninger af drivhusgasemissionerne indsendt af medlemsstaterne i henhold til forordningen om overvågningsmekanismen i 2015, er blevet anvendt som yderligere informationskilder for at supplere denne analyse.

En understøttende undersøgelse til evalueringen af gennemførelsen af ESD blev gennemført for Kommissionen i 2015 af en gruppe eksterne konsulenter⁹.

⁶ Den offentlige høring blev afholdt fra 26. marts til 18. juni 2015 og er tilgængelig på EU's undersøgelses website: http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0025_en.htm.

⁷ Se SWD(2016) 247, bilag 8.2.

⁸ Europa-Kommissionen: EU-referencescenario 2016: Energi, transport og drivhusgasemissioner – tendenser frem mod 2050.

⁹ Understøttende undersøgelse til evalueringen af beslutning nr. 406/2009/EF (beslutningen om byrdefordeling), Ricardo Energy and Environment with Trinomic and Vito.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag¹⁰, supplerer de konsekvensanalyser fra 2014, der ledsagede klima- og energirammen for 2030¹¹. De dannede det analytiske grundlag for at fastsætte målet om mindst 40 % reduktion af drivhusgasemissionerne senest i 2030 i forhold til 1990 samt opdelingen i de respektive emissionsreduktionsmål på 30 % og 43 % mellem sektorerne i og uden for ETS senest i 2030 sammenlignet med 2005.

Konsekvensanalysen undersøgte muligheden for gennemførelse af reduktionen i sektorerne uden for ETS, ud over LULUCF-sektorerne, baseret på den nuværende ESD og de retningslinjer, der er udstukket af Det Europæiske Råd. Konsekvensanalysen undersøger, hvad konsekvenserne af forslaget vil være på områderne retfærdighed, omkostningseffektivitet og miljømæssig integritet.

Konsekvensanalysen revurderer metoden til fastsættelse af mål baseret på BNP pr. indbygger, hvilket sikrer retfærdighed, og opdaterer den på basis af 2013-data. Den vurderer, i hvilket omfang målene kan justeres inden for gruppen af medlemsstater, som har et BNP pr. indbygger over gennemsnittet, og for hvilke af medlemsstaterne opfyldelse af de fastsatte mål for omkostningseffektivitet kan være særlig problematisk. Med hensyn til udgangspunktet for den lineære opnåelse af de projekterede mål har man valgt en metode svarende til den eksisterende ESD-metode på basis af de seneste emissioner, da den sikrer miljømæssig integritet og samtidig er administrativt overkommelig.

Konsekvensanalysen viser, at de nye fleksibilitetsmuligheder under ETS og LULUCF-sektorerne skal begrænses for at sikre, at der stadig træffes yderligere reelle foranstaltninger i sektorerne uden for ETS i overensstemmelse med de langsigtede reduktionsmål. Samtidig tillader begge fleksibilitetsmuligheder, at de enkelte medlemsstaters forhold kan tages i betragtning. For den enkeltstående fleksibilitetsmulighed vedrører det typisk bekymringer i forbindelse med omkostningseffektivitet for de medlemsstater, der er underlagt de højeste krav. For LULUCF-sektoren vedrører dette bekymringerne vedrørende et begrænset modvirkningspotentiale for ikke-CO₂-emissioner i landbrugssektoren, som er af størst betydning for de medlemsstater, der har en høj andel af landbrugsemissioner. De eksisterende fleksibilitetsmuligheder er endnu uprøvede og giver stort potentiale for nedsættelse af omkostninger og opnåelse af omkostningseffektivitet. Enhver forbedring må nødvendigvis tage potentielle administrative virkninger i betragtning. De administrative omkostninger for både medlemsstaterne og Europa-Kommissionen er for øjeblikket begrænsede og vil yderligere blive begrænsede ved at gå over til en overensstemmelseskontrol hvert femte år.

De foreslåede foranstaltninger vil især påvirke de nationale administrationer. Der er ingen direkte rapporteringsforpligtelser eller andre administrative konsekvenser for virksomheder, SMV'er eller mikrovirksomheder. Afhængigt af arten og omfanget af eventuelle nationale og EU-foranstaltninger, der har til hensigt at reducere emissionerne, vil interessenter, herunder virksomhederne og forbrugere, blive berørt. Alle sådanne virkninger må nødvendigvis vurderes inden for de pågældende foreslåede foranstaltninger.

- **Målrettet regulering og forenkling**

I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til bedre regulering er forslaget udarbejdet på en integreret måde med udgangspunkt i fuld gennemsigtighed og løbende dialog med interessenter. Som følge af den foreslåede kontrol af overholdelsen hvert femte år

¹⁰ SWD(2016) 247 og SWD(2016) 248. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse om udkastet til konsekvensanalyserapport, jf. SEC(2016) 339.

¹¹ SWD(2014)15, SWD(2014)255 endelig

vil den dermed forbundne administrative byrde og omkostningerne til at forvalte overholdelsesforanstaltningerne blive reduceret for medlemsstaterne og Kommissionen. Ved at bibeholde det nuværende årlige rapporteringssystem og samtidig foretage overensstemmelseskontrol hvert femte år skønnes de samlede omkostninger for hele forpligtelsesperioden 2021-2030 for både Kommissionen og medlemsstaterne at udgøre ca. 60-70 % af de administrative omkostninger til et system med en årlig overensstemmelseskontrol, hvilket svarer til ca. 1 150 000 EUR om året.

Der er ingen direkte indberetningspligt for små og mellemstore virksomheder eller andre virksomheder under den nuværende lovgivning. Dette forslag kommer ikke til at ændre denne situation.

- **Grundlæggende rettigheder**

Da den foreslåede foranstaltning primært henvender sig til medlemsstaterne som institutionelle aktører, er den i overensstemmelse med chartret for grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De indirekte konsekvenser for medlemsstaternes budgetter vil afhænge af, hvilke nationale politikker og foranstaltninger de vælger til at gennemføre reduktionen af drivhusgasemissioner og andre afbødende foranstaltninger i de sektorer, der er omfattet af dette initiativ. Forslaget om at fastsætte nationale mål vil reducere omkostningerne for lavindkomstmedlemsstaterne i forhold til et forslag, der udelukkende fastsætter mål baseret på omkostningseffektivitet. Forslaget omfatter en forbedret fleksibilitet, der sikrer, at omkostningerne for højindkomstmedlemsstaterne vil forblive begrænset.

Forslaget forudsiger fortsat årlig rapportering, men med færre kontroller af overholdelsen. Dette vil begrænse de administrative omkostninger for medlemsstaterne.

Forslaget har kun yderst begrænsede konsekvenser for Den Europæiske Unions budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemsigtig, regelmæssig rapportering af medlemsstaternes forpligtelser kombineret med solid overensstemmelseskontrol er grundlæggende elementer i sikringen af fremskridt i retning af opfyldelse af EU's emissionsreduktionsforpligtelser på lang sigt.

Overvågningen af fremskridt og overensstemmelsesvurderingen vil fortsat være afhængig af en omfattende overvågning, rapportering og verifikation, der er fastsat i forslaget som en ændring af de relevante artikler i MMR. En solid rapportering og evaluering, som det er fastsat under den nuværende ESD, vil blive bibeholdt i dette forslag med den ene forskel, at det nu fuldstændigt er integreret i de relevante bestemmelser i MMR. Det forventes at blive integreret i forvaltningen af energiunionen, som Kommissionen forventes at fremsætte forslag om ved udgangen af 2016 ifølge Kommissionens arbejdsprogram, og vil kunne tilpasses yderligere som led i dette forslag.

Ifølge forslaget skal en medlemsstat, hvis Kommissionens årlige evaluering viser, at dens fremskridt afviger fra dens årlige emissionstildelinger, indgive en handlingsplan for at sikre, at den opfylder sine forpligtelser. En sådan handlingsplan forventes at kunne tages i betragtning i forbindelse med den pågældende medlemsstats nationale integrerede energi- og klimaplan og bliver en del af det forvaltningssystem, der skal fastlægges i det kommende lovgivningsforslag om forvaltningen af energiunionen. Medlemsstaterne forpligtelse til at udarbejde sådanne nationale integrerede energi- og klimaplaner forventes at blive integreret i dette lovgivningsforslag.

Desuden skal de integrerede nationale energi- og klimaplaner i det kommende lovgivningsforslag om forvaltningen af energiunionen henvise til de årlige bindende nationale grænseværdier i henhold til denne forordning.

Medlemsstaterne har fortsat en forpligtelse til at overholde de årlige grænseværdier og følge et lineært forløb for 2021-2030, selv om en omfattende revision af medlemsstaternes drivhusgasemissioner og kontrol af den faktiske overholdelse vil blive foretaget hvert femte år i stedet for hvert år. Kommissionen vil udføre to overensstemmelseskontroller, en i 2027 (for årene 2021-2025) og en i 2032 (for årene 2026-2030). Dermed kan der tages højde for det potentielle bidrag fra aktiviteter vedrørende nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, der finder sted i henhold til forordning [].

For at sikre at vurderingen af overholdelsen er baseret på nøjagtige oplysninger, vil de årlige opgørelser over drivhusgasemissioner fra medlemsstaterne blive gennemgået af Kommissionen.

En gennemgang af denne forordnings virkemåde vil blive foretaget den 28. februar 2024 og derefter hvert femte år. Denne gennemgang vil vurdere, hvordan denne forordning fungerer generelt, bl.a. hvad angår fleksibiliteten til at overføre dele af de årlige emissionstildelinger mellem medlemsstaterne, som er vigtig for at sikre omkostningseffektivitet. Gennemgangen kan også tage hensyn til resultaterne af den globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen.

Ud over overensstemmelseskontrollerne med juridisk bindende virkninger vil fremskridtene med at nå 2030-målene blive overvåget hvert år som led i den statusrapport, som offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 21 i MMR, og resultaterne vil fortsat blive anvendt i forbindelse med det europæiske semester og blive integreret i statusrapporten om energiunionen¹². Ved at overvåge fremskridtet bliver det muligt tidligt at kunne advare medlemsstater, der er bagud i opfyldelsen af deres forpligtelser, og tilskynde til at tage de nødvendige skridt. Eksisterende krav til medlemsstaterne om hvert andet år at underrette om de politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at opfylde deres forpligtelser og mål under dette forslag, samt om deres emissionsfremskrivninger vil blive bibeholdt.

- **Detaljeret redegørelse for forslagens bestemmelser**

Artikel 1 – Genstand

Ifølge denne artikel fastsætter forordningen medlemsstaternes minimumsbidrag til emissionsreduktioner i perioden 2021-2030 og reglerne for fastsættelse af de årlige emissioner og for evaluering af fremskridt.

¹² I rapporten fremlægges medlemsstaternes fremskridt med at overholde deres forpligtelser i henhold til energiunionen og dens forvaltningssystem.

Artikel 2 – Anvendelsesområde

Artiklen fastlægger anvendelsesområdet for forordningen. Den fastsætter, at forordningen omfatter emissionerne fra IPCC-kildekategorierne energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald. Emissionerne fra de sektorer, der er omfattet af EU ETS og af forordning [], er ikke omhandlet i denne forordning.

Artikel 3 – Definitioner

Artiklen definerer begrebet drivhusgasser ved at beskrive de drivhusgasser, der er omfattet heraf.

Artikel 4 – Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030

Denne artikel fastsætter medlemsstaternes emissionsgrænser i 2030 som fastsat i bilag I og beregningsmetoden for emissionsniveauerne i 2021-2030. Tilgangen med årligt bindende emissionsgrænser som fastsat i ESD fortsættes. Fastsættelsen af de årlige emissionsniveauer er baseret på et lineært forløb, begyndende med de gennemsnitlige emissioner for 2016-2018 på basis af de senest modtagne oplysninger om drivhusgasemissionerne. De årlige emissionstildelinger i CO₂-ækvivalenter for hver medlemsstat for hvert år i perioden vil blive fastlagt i en gennemførelsesretsakt.

Artikel 5 - Flexibilitetsinstrumenter for at overholde de årlige grænseværdier

Denne artikel beskriver, hvilken fleksibilitet der er tilgængelig for de enkelte medlemsstater, for at disse kan nå deres årlige mål, herunder muligheden for over tid at opspare og låne emissionstildelinger inden for den definerede periode og fleksibiliteten mellem medlemsstaterne gennem overførsel af emissionstildelinger.

Artikel 6 - Flexibilitet for visse medlemsstater som følge af reduktion af EU ETS-kvoter

En ny fleksibilitet er blevet etableret gennem annullering af ETS-kvoter op til en fastsat grænse. Kvalificerede medlemsstater skal før 2020 beslutte, om de ønsker at bruge denne fleksibilitet, og en præcis mængde vil blive bestemt i gennemførelsesretsakten om fastsættelse af de årlige emissionstildelinger. Flexibiliteten er til rådighed for de medlemsstater, der er anført i bilag II. Gennemførelsesretsakten beskrevet i artikel 4 vil også fastsætte den maksimale kvotemængde, som en medlemsstat kan vælge at annullere for at få den taget i betragtning i forbindelse med sin overholdelse af grænseværdierne.

Artikel 7 - Yderligere anvendelse af op til 280 millioner nettooptag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer.

Der indføres en ny fleksibilitet, der tillader medlemsstaterne, i det omfang de har brug for det, at anvende en begrænset mængde nettooptag fra forordning [] på visse betingelser. Grænseværdierne for hver medlemsstat, i CO₂, er opført i bilag III.

Artikel 8 - Korrigerende foranstaltninger

Hvis Kommissionens årlige evaluering viser, at en medlemsstats fremskridt afviger fra dens årlige tildeling, skal denne medlemsstat udarbejde en handlingsplan med yderligere foranstaltninger, der skal gennemføres for at sikre, at den kan overholde sine forpligtelser.

Artikel 9 - Kontrol af overholdelsen

De bestemmelser om overensstemmelseskontrol og korrigerende foranstaltninger, der er fastsat i ESD, videreføres, med den ændring at der kun hvert femte år vil blive foretaget en overensstemmelseskontrol for hvert af de tidligere år af perioden. Hvis det viser sig, at en medlemsstat ikke overholder sin årlige emissionstildeling for et givet år i perioden, vil der blive indført korrigerende foranstaltninger i form af en tilføjelse til næste års emissioner af en mængde svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende emissioner ganget med en faktor på 1,08. Retten til at overføre emissionstildeling vil være suspenderet, indtil medlemsstaten igen overholder aftalen.

Artikel 10 - Justeringer

For at sikre overensstemmelse med EU's samlede emissionsmål for 2030 vil eventuelle ændringer i anvendelsesområdet for EU ETS (for eksempel ved en ændring af antallet af anlæg eller kilder, der er omfattet af EU ETS) blive modsvaret af en tilsvarende justering af denne forordning. Artiklen bygger på den bestemmelse, der er fastsat i ESD om, hvordan sådanne justeringer skal foretages. Der forudses også anvendelse af kreditter, der er optjent i henhold til artikel 24a i EU ETS, samtidig med at fleksibiliteten fra ESD bibeholdes. Der tages også højde for den særlige situation for medlemsstater med et positivt loft i ESD og stigende emissionstildeling mellem 2017 og 2020.

Artikel 11 – Register

Artiklen viderefører den nuværende gennemførelse af ESD i henhold til registerforordningen og tilpasser den til denne forordning. Dette er nødvendigt for at sikre en korrekt bogføring af transaktioner i henhold til denne forordning og undgå dobbelttælling.

Artikel 12 – Udøvelse af de delegerede beføjelser

Forslaget giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til de relevante procedurer.

Artikel 13 – Udvalgsprocedure

Det er den samme udvalgsprocedure som fastsat for ESD ved hjælp af Udvalget for Klimaændringer.

Artikel 14 – Revision

En gennemgang af alle elementer i forordningen for at kunne afgøre, om de fortsat er egnede til formålet, skal udføres i 2024 og derefter hvert femte år.

Artikel 15 - Ændring af forordning nr. 525/2013/EU

MMR bliver ændret for at sikre, at de rapporteringskrav, der i øjeblikket gælder for EDS, fortsættes inden for rammerne af denne forordning. Medlemsstaterne skal hvert år indberette deres relevante drivhusgasemissioner, og de vil fortsat være forpligtet til at rapportere hvert andet år om deres fremskrivninger og politikker og foranstaltninger til sikring af overholdelse af deres mål. For at øge gennemsigtigheden og lette overførsler mellem medlemsstaterne er disse også forpligtet til at rapportere om de mængder, som de agter at købe eller sælge i overensstemmelse med artikel 5.

Kommissionen vil overvåge medlemsstaternes fremskridt med deres emissionsgrænser ved i den årlige statusrapport om klimaindsatsen at foretage en evaluering af, om de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort, er tilstrækkelige til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹³,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I konklusionerne fra sit møde den 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken godkendte Det Europæiske Råd et bindende mål for reduktion af EU's egne drivhusgasser for hele økonomien på mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990, og det blev bekræftet på mødet i marts 2016. Miljørådet godkendte formelt Unionen og dens medlemsstaters bidrag på et møde den 6. marts 2015 som deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag.
- (2) I konklusionerne fra mødet i oktober 2014 fastslår Det Europæiske Råd, at EU skal nå målet i fællesskab på den mest omkostningseffektive måde med en reduktion i sektorerne i og uden for emissionshandelssystemet (ETS) på henholdsvis 43 % og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005, med en indsats fordelt på grundlag af det relative BNP pr. indbygger. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, og alle medlemsstater bør deltage i denne indsats, under fuld

¹³ EUT C af, s. .

¹⁴ EUT C af, s. .

¹⁵ EUT C af, s. .

hensyntagen til retfærdighed og solidaritet, og de nationale mål for gruppen af medlemsstater med et BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet bør justeres forholdsmæssigt for at afspejle omkostningseffektivitet på en retfærdig og afbalanceret måde. Opnåelse af disse emissionsreduktioner af drivhusgasser bør øge effektiviteten og innovationen i den europæiske økonomi og bør i særdeleshed skabe forbedringer inden for byggesektoren, landbrug, affaldshåndtering og transport, for så vidt som de falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning.

- (3) Den 10. juni 2016 fremlagde Kommissionen et forslag for EU om at ratificere Parisaftalen. Dette lovforslag er et led i gennemførelsen af EU's tilsagn under Parisaftalen. Unionens forpligtelse til emissionsreduktioner for hele økonomien blev bekræftet i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag for Unionen og dens medlemsstater, der blev forelagt sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015.
- (4) Parisaftalen afløser tilgangen under Kyoto-protokollen i 1997, der ikke videreføres efter 2020.
- (5) Overgangen til ren energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter på tværs af det politiske spektrum. Det er en topprioritet for Unionen at etablere en modstandsdygtig energiunion, der kan levere sikker, vedvarende, konkurrencedygtig og billig energi til sine borgere. For at opnå dette skal den ambitiøse klimainsats fortsættes ved hjælp af denne forordning, og der skal gøres fremskridt inden for andre dele af energiunionen som beskrevet i rammestrategien for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik.¹⁶
- (6) Denne forordning omfatter emissioner under Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC) kategorier for energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013¹⁷, bortset fra emissioner fra aktiviteterne beskrevet i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹⁸. Aktiviteter omfattet af forordning [] [om medtagelse af drivhusgassemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer] er ikke omfattet af denne forordning.
- (7) De data, der rapporteres til de nationale drivhusgasopgørelser og de nationale registre og Unionens register, er ikke tilstrækkelige til, at man for de enkelte medlemsstater kan bestemme de CO₂-emissioner fra civil luftfart på nationalt plan, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF. Når Unionen indfører rapporteringsforpligtelser, bør Unionen ikke pålægge medlemsstaterne og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) byrder, der er uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte mål. CO₂-emissioner fra luftfart, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, udgør kun en

¹⁶ COM(2015)80.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

meget begrænset del af de samlede drivhusgasemissioner, og det vil være urimeligt byrdefuldt at indføre et rapporteringssystem for disse emissioner i lyset af de eksisterende krav for sektoren som helhed i henhold til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør alle CO₂-emissioner fra IPCC's kildekategori "1.A.3.A civil luftfart" sættes lig nul for så vidt angår denne forordning.

- (8) De enkelte medlemsstaters reduktioner i 2030 bør fastættes i forhold til deres evaluerede drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af emissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, men som først blev inkluderet i EU ETS efter 2005. Årlige emissionstildelinger for 2021 til 2030 bør fastsættes på baggrund af de data, der er indgivet af medlemsstaterne og evalueret af Kommissionen.
- (9) Fremgangsmåden med årligt bindende nationale grænseværdier, der fastsættes i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF¹⁹, bør fortsættes fra 2021 til 2030, idet forløbet begynder i 2020 på baggrund af de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i årene 2016-2018 og slutter ved den grænse, der er vedtaget for 2030 for de enkelte medlemsstater. Medlemsstater, der både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og stigende årlige emissionstildelinger mellem 2017 og 2020 i henhold til afgørelse 2013/162/EU og 2013/634/EU, kan få tildelingen justeret for at afspejle kapaciteten til øgede emissioner i de pågældende år. Det Europæiske Råd konkluderede, at tilgængeligheden og anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsinstrumenter i sektorerne uden for ETS bør øges væsentligt for at sikre en omkostningseffektiv samlet EU-indsats og en indbyrdes tilnærmelse af emissionerne pr. indbygger senest i 2030.
- (10) Der indføres en ny enkeltstående fleksibilitetsmulighed, for at medlemsstater med nationale reduktionsmål væsentligt over både EU-gennemsnittet og deres omkostningseffektive reduktionspotentiale lettere kan nå deres mål, samt for medlemsstater, der ikke er blevet tildelt gratis kvoter for industrianlæg i 2013, som anført i konsekvensanalysen²⁰.
- (11) En række EU-foranstaltninger skal styrke medlemsstaternes evne til at opfylde deres klimapligtelser og er afgørende for at opnå de nødvendige emissionsreduktioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordning. Disse omfatter lovgivning om fluorholdige drivhusgasser, CO₂-reduktioner fra køretøjer, bygningers energimæssige ydeevne, vedvarende energi, energieffektivitet og den cirkulære økonomi samt Unionens finansieringsinstrumenter for klimarelaterede investeringer.
- (12) Forordning [] [om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030] fastsætter regnskabsregler for drivhusgasemissioner og optag i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF). Mens det miljømæssige resultat under denne forordning, beregnet ud fra de opnåede niveauer for reduktioner af drivhusgasemissionerne, påvirkes, når man tager højde for den samlede mængde af nettooptag og de samlede nettoemissioner fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136-148).

²⁰ SWD(2016) 247.

[], bør en vis fleksibilitet for en maksimal mængde på 280 millioner ton CO₂, svarende til dette optag fordelt på medlemsstaterne i henhold til tallene i bilag III inkluderes som en ekstra mulighed for medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, når det er nødvendigt. Når den delegerede retsakt, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, bør Kommissionen delegeres beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hvad angår artikel 7 for at tage hensyn til bidraget fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i forbindelse med den fleksibilitet, der indføres med denne artikel. Inden vedtagelsen af en sådan delegeret retsakt bør Kommissionen vurdere holdbarheden af at inddrage forvaltet skovbrugsland på grundlag af tilgængelige data og navnlig overensstemmelsen mellem de formodede og faktiske høstningsprocentsatser. Hertil kommer, at muligheden for frivilligt at slette årlige emissionstildelingsenheder bør tillades under denne forordning for at give mulighed for, at sådanne mængder kan tages i betragtning ved vurderingen af medlemsstaternes overholdelse af kravene i forordning [].

- (13) For at sikre effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre informationer, der er nødvendige for at vurdere fremskridtene inden for medlemsstaternes årligt tildelte emissionsenheder, er kravene til den årlige rapportering og evaluering i henhold til denne forordning integreret med de relevante artikler i forordning (EU) nr. 525/2013, som derfor bør ændres i overensstemmelse hermed. Ændringen af denne forordning skal også sikre, at medlemsstaternes fremskridt med at reducere emissionerne evalueres årligt, idet der tages hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger indhentet fra medlemsstaterne. Hver andet år bør evalueringen indeholde Unionens forventede fremskridt med at opfylde sine reduktionsforpligtelser samt medlemsstaternes med at opfylde deres. Anvendelsen af nedsættelser bør dog kun overvejes hvert femte år, så der kan tages hensyn til det potentielle bidrag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning []. Dette berører ikke Kommissionens pligt til at sikre, at medlemsstaternes forpligtelser i henhold til denne forordning overholdes, og heller ikke Kommissionens beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer i den forbindelse.
- (14) For at fremme den overordnede omkostningseffektivitet af alle reduktioner skal det være tilladt for medlemsstaterne at overføre en del af deres årlige emissionstildelinger til andre medlemsstater. Sådanne overførsler skal til enhver tid være transparente og udføres på en måde, der passer alle parter, bl.a. ved hjælp af auktionering, gennem agenter, der opererer på agenturbasis, eller gennem bilaterale aftaler.
- (15) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at bidrage til den bæredygtige udvikling og hjælpe med at opnå betydelige og målbare forbedringer af Europas miljø ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.
- (16) For at give mulighed for en tilstrækkelig bogføring af transaktionerne i henhold til denne forordning, herunder anvendelsen af fleksibilitetsinstrumenter og overensstemmelseskontrol, bør Kommissionen delegeres beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions

funktionsmåde i forbindelse med artikel 11. De nødvendige bestemmelser bør være indeholdt i et enkelt instrument, der kombinerer regnskabsbestemmelserne i henhold til direktiv 2003/87/EF, forordning (EU) nr. 525/2013, forordning [] og denne forordning. Det er særligt vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører hensigtsmæssige høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 4, ifølge hvilken de årlige emissionsgrænser for medlemsstaterne fastsættes, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²¹.
- (18) Denne forordning berører ikke strengere nationale målsætninger.
- (19) Justeringer af anvendelsesområdet ifølge artikel 11, 24, 24a og 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF²² bør modsvares af en tilsvarende justering af den maksimale mængde drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne forordning. Når medlemsstaterne inkluderer yderligere emissioner i deres forpligtelser i henhold til denne forordning fra anlæg, der tidligere var omfattet af direktiv 2003/87/EF, bør disse medlemsstater derfor gennemføre supplerende lovgivning og foranstaltninger i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, for at reducere disse emissioner.
- (20) Denne forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den fungerer generelt. Denne revision bør tage højde for udviklingen i de nationale forhold og basere sig på resultaterne af den samlede status over Parisaftalen.
- (21) Da målene for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål —

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om reglerne og de generelle principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003 s. 32).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter forpligtelser om medlemsstaternes minimumsbidrag til at opfylde Unionens forpligtelse til reduktion af drivhusgasemissioner i perioden 2021-2030 og fastlægger regler for årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde deres minimumsbidrag.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse for drivhusgasemissioner fra IPCC-energikildekategorierne industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, bortset fra emissioner fra aktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF.
2. Denne forordning gælder ikke for drivhusgasemissioner og -optag, der er omfattet af forordning [] [LULUCF].
3. For så vidt angår denne forordning, skal CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori "1.A.3.A civil luftfart" sættes lig nul.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "Drivhusgasemissioner": emissioner i ton CO₂-ækvivalenter af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), dinitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC), nitrogentrifluorid (NF₃) og svovlhexafluorid (SF₆) som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, og som er omfattet af denne forordning.
2. "Årlige emissionstildelinger": betyder de maksimalt tilladte drivhusgasemissioner for hvert år mellem 2021 og 2030, jf. artikel 4, stk. 3, og artikel 10.

Artikel 4

Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030

1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der er angivet for medlemsstaten i bilag I til denne forordning, i forhold til sine emissioner i 2005 som fastsat i stk. 3.

2. Med forbehold for den fleksibilitet, der er beskrevet i artikel 5, 6 og 7, og justeringen i henhold til artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner hvert år mellem 2021 og 2029 ikke overstiger det niveau, der er defineret ved et lineært forløb, som begynder i 2020, beregnet på gennemsnittet af drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018 og fastsat i henhold til stk. 3, og slutter i 2030 på det fastsatte niveau for denne medlemsstat i bilag I til denne forordning.
3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for årene 2021-2030 i ton CO₂-ækvivalenter som anført i stk. 1 og 2. For så vidt gælder denne gennemførelsesretsakt skal Kommissionen foretage en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016 til 2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 525/2013.
4. Denne gennemførelsesretsakt skal også angive, på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 6, stk. 2, de mængder, der kan tages i betragtning med henblik på deres overholdelse af kravene i artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis den samlede mængde for alle medlemsstaterne overstiger den samlede mængde på 100 millioner, skal hver enkelt medlemsstat reducere sin mængde *pro rata*, således at den samlede mængde ikke overstiges.
5. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13.

Artikel 5

Fleksibilitetsinstrumenter for at overholde de årlige grænseværdier

1. Medlemsstaterne kan anvende de fleksibilitetsinstrumenter, der er anført i stk. 2 til 6 i denne artikel, og i artikel 6 og 7.
2. For årene 2021 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling til det følgende år.
3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år er under den årligt tildelte emissionstildeling for det pågældende år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i henhold til denne artikel og artikel 6, kan gemme den overskydende del af sin årlige emissionstildeling for de efterfølgende år frem til 2030.
4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.
5. En medlemsstat kan overføre den del af sin årlige emissionstildeling for et givet år, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i medfør af stk. 2 til 4 og artikel 6 til andre medlemsstater. En modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.

6. Medlemsstaterne skal kunne anvende kreditter fra projekter, der er udstedt i henhold til artikel 24a, stk.1, i direktiv 2003/87/EF, til overholdelse i henhold til artikel 9, uden nogen kvantitativ begrænsning, og samtidigt med at dobbelttælling undgås.

Artikel 6

Fleksibilitet for visse medlemsstater som følge af reduktion af EU ETS-kvoter

1. De medlemsstater, der kan få en begrænset annullering af op til maksimum 100 millioner EU ETS-kvoter, som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF, taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning, er opført i bilag II til denne forordning.
2. Medlemsstater opført i bilag II skal underrette Kommissionen senest den 31. december 2019 om enhver hensigt om at gøre brug af en begrænset annullering af kvoter op til den procentdel, der er anført i bilag II for den pågældende medlemsstat, med henblik på overholdelsen af artikel 9.
3. På en medlemsstats anmodning skal den centrale administrator, der er udpeget efter artikel 20 i direktiv 2003/87/ EF (herefter "den centrale administrator"), tage hensyn til den i artikel 4, stk. 4, nævnte mængde for den givne medlemsstats overholdelse i henhold til artikel 9. En tiendedel af den kvotemængde, der er fastlagt i henhold til artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2021 til 2030.

Artikel 7

Yderligere anvendelse af op til 280 millioner nettooptag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer

1. I det omfang, at en medlemsstats emissioner overskrider dens årlige emissionstildelinger for et givet år, kan en mængde op til summen af det samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede regnskabskategorier ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. artikel 2 i forordning [] [LULUCF], tages i betragtning med henblik på overholdelsen af denne forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:
 - a) den kumulative mængde for den pågældende medlemsstat for alle årene i perioden 2021-2030 ikke overstiger det niveau, der er fastsat i bilag III for denne medlemsstat
 - b) denne mængde overstiger kravene for den givne medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning [] [LULUCF]
 - c) medlemsstaten ikke har fået flere nettooptag i henhold til forordning [] [LULUCF] fra andre medlemsstater, end den har overført, og
 - d) medlemsstaten har overholdt kravene i forordning [] [LULUCF].
2. Når den delegerede retsakt, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, tildeles Kommissionen beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at ændre stk. 1 i denne artikel for at tage hensyn til bidraget fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.

Artikel 8

Korrigerende foranstaltninger

1. En medlemsstat, der i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 vurderes ikke at gøre tilstrækkelige fremskridt, skal inden for tre måneder forelægge Kommissionen en handlingsplan, der omfatter:
 - a) foranstaltninger, som medlemsstaten vil gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser i henhold til artikel 4 gennem national lovgivning og nationale foranstaltninger og ved at gennemføre Unionens foranstaltninger
 - b) en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger, som muliggør en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

2. Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i dens evalueringsarbejde i overensstemmelse med dens årlige arbejdsprogram.

Artikel 9

Kontrol af overholdelsen

1. Hvis de evaluerede drivhusgasemissioner i 2027 og 2032 i en medlemsstat overskrider dennes årlige emissionstildeling for ethvert givet år i perioden i henhold til denne artikels stk. 2 og den fleksibilitet, der anvendes i henhold til artikel 5 til 7, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
 - a) en tilføjelse til medlemsstatens emissionsmængde for det følgende år svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasser ganget med en faktor på 1,08 i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 11, og
 - b) denne medlemsstat vil midlertidigt blive forment at overføre nogen del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den pågældende medlemsstat er i overensstemmelse med denne forordning. Den centrale administrator skal indføre dette forbud i det register, der er nævnt i artikel 11.
2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner enten i perioden 2021-2025 eller i perioden 2026-2030 i henhold til forordning [] overskrider optaget af drivhusgasser, som fastlagt i overensstemmelse med artikel 12 i samme forordning, skal der være et fradrag fra denne medlemsstats årlige emissionstildeling svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter for de overskydende drivhusgasemissioner i de pågældende år.

Artikel 10

Justeringer

1. De årlige tildelinger for hver medlemsstat i henhold til artikel 4 i denne forordning tilpasses, så de afspejler:
 - a) justeringer af antallet af kvoter for drivhusgasemissioner, der er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som følge af en ændring af, hvilke kilder der er omfattet i henhold til dette direktiv
 - b) justeringer af antallet af kvoter eller kreditter, der er udstedt i henhold til henholdsvis artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for emissionsreduktioner i en medlemsstat, og
 - c) justeringer af antallet af kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er udelukket fra EU ETS i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, for det tidsrum, hvori de er udelukket.

2. Den mængde, der fremgår af bilag IV til denne forordning, skal lægges til tildelingen for 2021 for de medlemsstater, der er nævnt i bilaget.
3. Kommissionen skal offentliggøre de tal, der følger af sådanne justeringer.

Artikel 11

Register

1. Kommissionen skal sikre en korrekt bogføring i henhold til denne forordning gennem det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013, herunder af årlige tildelinger af emissionstildelinger, fleksibilitet udøvet i henhold til artikel 4 til 7, overholdelsen i henhold til artikel 9 og ændringer i dækningen i henhold til artikel 10 i denne forordning. Den centrale administrator skal foretage automatiseret kontrol med enhver transaktion under denne forordning og, hvor nødvendigt, blokere transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder. Disse oplysninger skal være offentligt tilgængelige.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at gennemføre stk. 1 i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.

Artikel 12

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. denne forordnings artikel 7, stk. 2, og artikel 11, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning.
3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Denne tilbagekaldelse får virkning dagen efter afgørelsens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et i afgørelsen fastsat senere tidspunkt. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge

har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 525/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 14

Revision

Kommissionen skal aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet den 28. februar 2024 og derefter hvert femte år om anvendelsen af denne forordning, dens bidrag til EU's samlede reduktionsmål for drivhusgasser i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, og den kan komme med forslag om nødvendigt.

Artikel 15

Ændring af forordning nr. 525/2013/EU

I forordning nr. 525/2013/EU foretages følgende ændringer:

1. Artikel 7, stk. 1, ændres således:

Følgende litra aa) indsættes:

"aa) fra og med 2023, deres menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som omhandlet i artikel 2 i forordning [forordningen om indsatsfordeling] om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for året X-2, i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav"

2. Andet underafsnit i artikel 7, stk. 1), affattes som følger:

"Medlemsstaterne skal i deres årlige rapporter underrette Kommissionen om deres intentioner om at gøre brug af de fleksible bestemmelser i artikel 5, stk. 4 og 5, i forordning [ESR] om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030."

3. I artikel 13, stk. 1, litra c), indsættes følgende som punkt viii):

"viii) fra og med 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at overholde deres forpligtelser i henhold til forordning [ESR] om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030, og oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at begrænse drivhusgasemissionerne ud over deres forpligtelser i henhold til denne forordning."

4. I artikel 14, stk. 1, indsættes som litra f):

"f) de fra 2023 gældende fremskrivninger over samlede drivhusgasser og separate estimater over de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF og af forordning [ESR] om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030."

5. I artikel 21, stk. 1, indsættes som litra c):

"c) forpligtelserne i henhold til artikel 4 i forordning [ESR] om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030. Vurderingen skal tage hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne. Hvert andet år bør vurderingen også indeholde Unionens formodede fremskridt i retning af at opfylde sine reduktionsforpligtelser samt medlemsstaternes fremskridt i retning af at opfylde deres i henhold til denne forordning.

6. I artikel 21 indsættes som stk. 4:

"Kommissionen kan afgive udtalelser om de handlingsplaner, der forelægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning [ESR] om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030."

Artikel 16 **Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende, flerårige, finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Bidrag fra tredjepart*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen²³.

Lovgivningsområde: Klimaindsats

ABB-aktivitet: Klimaindsats på EU-plan og internationalt plan (ABB kode 34 02 01)

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**²⁴

Forslaget/initiativet vedrører **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører en **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Dette forslag indgår i de retsakter, som gennemfører den klima- og energipakke for 2030, som Det Europæiske Råd vedtog i oktober 2014, og skal medvirke til at nå EU's mål for 2030 om reduktion af EU's egne drivhusgasser med mindst -40 % i forhold til 1990 på en omkostningseffektiv måde og dermed bidrage til at begrænse den globale opvarmning.

Forslaget er en del af Kommissionens ti politiske prioriteter, og et vigtigt element i den strategiske ramme for energiunionen.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 1

²³ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

²⁴ Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

At overvåge medlemsstaternes fremskridt og overholdelsen af deres emissionsreduktionsforpligtelser i henhold til forslaget med henblik på at reducere drivhusgasemissionerne i EU med 30 % i de ikke-kvotebelagte sektorer i forhold til 2005 på en måde, der er fair, omkostningseffektiv og sikrer miljømæssig integritet.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Klimaindsats.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne

Forslaget skal gøre det muligt for EU at reducere drivhusgasemissionerne med 30 % i sektorerne uden for EU ETS senest i 2030 i forhold til 2005.

Forslaget fastsætter mål uden for ETS hovedsagligt baseret på BNP pr. indbygger og tager derved fat om medlemsstaternes primære bekymringer om retfærdighed. De planlagte, fremtidige justeringer af målene for medlemsstaterne med høj indkomst samt forbedringerne af den eksisterende og nye fleksibilitet giver mulighed for en omkostningseffektiv opfyldelse af målet. For at kunne sikre den overordnede miljømæssige integritet skal 2021-udgangspunktet for det planlagte forløb fastsættes på grundlag af de historiske emissioner, og de nye fleksible bestemmelser skal begrænses for at undgå, at EU kommer bagud med at opfylde sine internationale forpligtelser til at mindske sine egne drivhusgasemissioner med mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990.

Det anbefales, at der kræves sjældnere overensstemmelseskontroller, dvs. kun kontrol hvert femte år i stedet for hvert år, hvilket vil mindske den administrative byrde for både medlemsstaterne og Europa-Kommissionen. Der er ingen direkte rapporteringsforpligtelser eller på anden måde administrative konsekvenser for virksomheder, SMV'er eller mikrovirksomheder

Forslaget henvender sig til medlemsstaterne som institutionelle aktører. Den foreslåede lovgivning skal gennemføres på nationalt plan og vil dermed for det meste påvirke de nationale administrationer. Afhængigt af arten og omfanget af de nationale foranstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne, vil forskellige interessenter i de pågældende sektorer blive påvirket.

Andre virkninger vil være afhængige af den nationale politik på området og de foranstaltninger, der vælges i hvert givet land.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Indikator nr. 1: Niveau for reduktion af drivhusgasemissioner, der ikke er omfattet af ETS, i EU.

Indikator nr. 2: Niveau for emissionsreduktioner i medlemsstaterne.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller langt sigt*

Medlemsstaterne skal opfylde deres nationale emissionsreduktionsmål i 2030. De skal gennemføre politikker og foranstaltninger og juridiske og administrative bestemmelser, der er nødvendige på nationalt plan for at overholde forslaget. Kommissionen skal udarbejde de relevante foranstaltninger for gennemførelse for perioden efter 2020.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Klimaændringer er et grænseoverskridende problem. Da målet for den foreslåede handlingsplan ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af de enkelte medlemsstater hver for sig, er koordinering af klimaindsatsen på europæisk plan og, hvor det er muligt, på globalt plan en nødvendighed, og alle EU-foranstaltninger er begrundet i hensynet til nærhedsprincippet. EU og medlemsstaterne deltager på samme niveau i gennemførelsen af Parisaftalen. Gennem en fælles indsats kan EU sikre en retfærdig og effektiv indsats og samtidig nå et ambitiøst miljømæssigt mål. I artikel 191-193 i TEUF stadfæstes EU's kompetencer inden for klimaændringer.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere, lignende foranstaltninger*

Mens den aktuelle beslutning om byrdefordeling (ESD) stadig er i de tidlige stadier af gennemførelsen, kan medlemsstaternes forpligtelser anses for at have været nyttige til, i det mindste delvist, at stimulere nye nationale politikker og foranstaltninger for at fremme effektiv reduktion af drivhusgasemissionerne inden for ESD. Dette er blevet forstærket af, at det blev lanceret sammen med en række andre EU-forslag på klima- og energiområdet som del af 2020-pakken, især vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi. I flere ESD-sektorer, herunder bygninger, transport, landbrug og affald, kan en væsentlig del af emissionsreduktionerne til dato tilskrives faktorer som teknologiske forandringer, der skyldes politiske indgreb som følge af 2020-pakken. Alt i alt har ESD resulteret i, at medlemsstaterne er blevet mere aktive i deres overvejelser om nye tiltag, der kan hjælpe med til at reducere emissionerne i deres sektorer, og hvordan man bedst udformer dem. Det har vist sig, at ESD kun har resulteret i begrænsede ekstra administrative omkostninger på medlemsstatsniveau, samtidig med at det har vist sig, at der kan være muligheder for at reducere de administrative på EU-plan.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Forslaget bygger videre på EU's nuværende byrdefordelingsmekanisme for sektorer uden for ETS frem til 2030 og er en integreret del af klima- og energirammen for 2030 samt Kommissionens rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremsynet klimaforandringsspolitik. I særdeleshed bidrager det til at sikre fremskridt inden for energiunionens fjerde dimension, nemlig at dekarbonisere økonomien.

Forslaget er i overensstemmelse med andre dele af energiunionspakken, såsom energieffektivitetspakken, som har et stærkt fokus på bygningers energieffektivitet, pakken om vedvarende energi samt initiativet om dekarbonisering af transportsektoren.

Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre de politikker og foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser, hvoraf nogle også forventes at bidrage til opnåelse af EU's tilsagn inden for vedvarende energi og energieffektivitet.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

X Forslag/initiativ af **begrænset varighed**:

- Forslag/initiativ gældende fra 2021 til 2030
- Finansielle virkninger fra 2019 til 2031
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²⁵

X **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer
- Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - tredjelande eller institutioner, som tredjelande har udpeget
 - internationale organisationer og deres institutioner (angives nærmere)
 - Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - de institutioner, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
 - offentligretlige institutioner
 - institutioner underlagt privat lov, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - institutioner underlagt privat lov, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

²⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

Forslaget bygger på den nuværende beslutning nr. 409/2009/EF (beslutningen om byrdefordeling) med samme overvågnings- og rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne og samme forvaltningsopgaver for Kommissionen. Kommissionen vil fortsat blive støttet af Det Europæiske Miljøagentur i overvågningen af medlemsstaternes fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til forslaget.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Overvågning af fremskridt og vurdering af overholdelse vil ske på grundlag af et eksisterende omfattende program for overvågning, rapportering og verifikation, der er delvist fastsat i ESD og delvist i forordningen om overvågningsmekanismen (forordning (EU) nr. 525/2013) og dens gennemførelsesbestemmelser. Den grundige solide rapportering og overholdelse, som defineret i ESD, vil blive opretholdt i henhold til forslaget. Medlemsstaterne har fortsat en forpligtelse til at overholde de årlige emissionsgrænser og følge det projekterede forløb for 2021-2030, selv om den faktiske kontrol af overholdelsen vil finde sted hvert femte år i stedet for hvert år.

For at sikre at vurderingen af overholdelsen er baseret på nøjagtige oplysninger, vil de årlige opgørelser over drivhusgasemissioner fra medlemsstaterne blive gennemgået af Kommissionen. Det Europæiske Miljøagentur vil fortsat koordinere kontrollen af de indsendte oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, konsistens, sammenlignelighed og fuldstændighed.

Medlemsstaterne vil stadig hvert andet år skulle indberette, hvilke politikker og foranstaltninger de har indført for at opfylde deres forpligtelser og mål i henhold til dette forslag, samt om deres emissionsfremskrivninger.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

At medlemsstaterne ikke indgiver eller ikke rettidigt indgiver rapportering af deres årlige drivhusgasemissioner.

2.2.2. Oplysninger om det interne kontrolsystem

Takket være det allerede eksisterende og veletablerede årlige rapporteringssystem for medlemslandenes drivhusgasemissioner, som fastlagt i MMR, er der procedurer på plads, der skal sørge for at emissionsrapporterne ankommer rettidigt, og at ethvert medlemsland, der ikke opfylder sin rapporteringspligt, kan få hjælp.

2.2.3. Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko

Risikoen for fejl er ikke relevant.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Overvågningen af medlemsstaternes fremskridt hen imod deres forpligtelser i henhold til dette forslag bygger på et veletableret eksisterende kvalitetskontrolsystem og verifikation af deres årlige indberetninger af drivhusgasemissioner. Dette sikrer,

at eventuelle mangler eller uregelmæssigheder med hensyn til de rapporterede emissioner behandles og korrigeres i tide før overensstemmelseskontrollen.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ²⁷	fra kandidatlande ²⁸	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra (b)
2	34.02.01 ²⁹	OB.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
2	07.02.06 ³⁰	OB.	JA	JA	JA	NEJ
5	34,01 %	IOB.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, der er søgt om: **Ikke relevant**

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra (b)
	Nummer [Betegnelse.....]	OB./IOB.				
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁶ OB. = opdelte bevillinger/IOB. = ikke-opdelte bevillinger.

²⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

²⁸ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

²⁹ Reduktion af drivhusgasemissioner (modvirkning).

³⁰ Tilskud til Det Europæiske Miljøagentur.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

]

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (op til tre decimaler)

Betegnelse for den flerårige finansielle ramme	Nummer	Bæredygtig vækst: Naturressourcer
---	--------	-----------------------------------

DG: CLIMA			År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				I ALT
• Aktionsbevillinger										
34 02 01	Forpligtelser	(1)	0,900							0,900
	Betalinger	(2)			0,540	0,360				0,900
07 02 06	Forpligtelser	(1a)			0,200	0,200				0,400
	Betalinger	(2a)			0,200	0,200				0,400
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ³¹										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT til DG CLIMA		Forpligtelser	=1+1a +3			1,100	0,200			1,300
		Betalinger	=2+2a +3			0,740	0,560			1,300

³¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)			1,100	0,200				1,300
	Betalinger	(5)			0,740	0,560				1,300
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2 i den flerårige, finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Betalinger	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Betalinger	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

De foreslåede foranstaltninger vil blive gennemført i den finansielle ramme for LIFE, og for en mindre dels vedkommende af de Europæiske Miljøagentur som aftalt under MFF 2014-2020.

Betegnelse for den flerårige finansielle ramme	5	Administrative udgifter
---	----------	-------------------------

i mio. EUR (op til tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				I ALT
DG: CLIMA									
• HR		0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
• Andre administrationsudgifter				0,015	0,015				0,030
I ALT DG CLIMA	Bevillinger	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
--	---	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

i mio. EUR (op til tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,402	0,402	1,721	0,821				3,346
	Betalinger	0,402	0,402	1,361	1,181				3,346

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

Forslaget/initiativet kræver ikke anvendelse af aktionsbevillinger

Forslaget/initiativet kræver anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (op til tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År 2017	År 2018	År 2019	År 2020											I ALT			
	RESULTATER																			
	Type ³²	Gennemsnitlige omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL Nr. 1																				
- Resultat	Tjenesteydelse	0,900				1	0,900											1	0,900	
- Resultat	IT-udvikling	0,200				1	0,200											2	0,400	
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 1						2	1,100											5	3,100	
SPECIFIKT MÅL Nr. 2																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 2																				
OMKOSTNINGER I ALT						2	1,100	1	0,200									3	1,300	

³² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (op til tre decimaler)

	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	2023-2032	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	-----------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer	0,402	0,402	0,606	0,606			2,016
Andre administrative udgifter			0,015	0,015			0,030
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,402	0,402	0,621	0,621			2,046

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5³³ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige Ressourcer							
Andre udgifter af administrativ art							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

I ALT	0,402	0,402	0,621	0,621			2,046
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--------------

De nødvendige bevillinger til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt, hvis nødvendigt, suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger

³³

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	Year 2017	År 2018	År 2019	År 2020			
• Normerede stillinger (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
34 01 01 01 (Hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	3	3	4	4			
XX 01 01 02 (Delegationer)							
XX 01 05 01 (Indirekte forskning)							
10 01 05 01 (Direkte forskning)							
• Eksternt personale (i årsværk)³⁴							
34 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)			1	1			
XX 01 02 02 KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)							
XX 01 04 yy³⁵	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	3	3	5	5			

34 angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Da forslaget fortsætter den nuværende beslutning om byrdefordeling, vil det nuværende AD-hold i CLIMA fortsætte administrationen. En yderligere AD-tjenestemand fra 2019 for at yde kundesupport til medlemsstaternes repræsentanter og til at udvikle og styre ESD-delen af det eksisterende EU-register, et komplekst og kritisk system.
Eksternt personale	En kontraktansat (KA) vil være nødvendig for at støtte under overgangs- og overlappingsfasen mellem den nuværende og den nye beslutning om byrdefordeling i årene 2019-2020 samt assistere i det nye initiativs startfase.

³⁴ KA= kontraktansatte, LA= lokalt ansatte, UNE= udstationerede nationale eksperter, V= vikarer, JED= junioreksperter ved delegationerne.

³⁵ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende, flerårige, finansielle ramme

X Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige, finansielle ramme

Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse

Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Bidrag fra tredjepart:

Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i millioner EURO (op til tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

- for egne indtægter
- for diverse indtægter

i mio. EUR (op til tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ³⁶					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter, der påvirkes.

Oplys hvilken metode, der benyttes til at beregne virkningerne for indtægterne.

³⁶

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told- og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 25 %.